

نگاهی به

هفتمین سمینار سراسری دانشجویان داروسازی کشور

آنچه گذشت

اسفندماه سال گذشته، دانشکده داروسازی اصفهان شاهد برگزاری هفتمین دوره از سمینارهای سالانه دانشجویان داروسازی کشور بود که با هدف ارتباط فرادانشکده‌ای بین دانشجویان این رشته در زمینه‌های علمی و صنفی به مدت ۳ روز برگزار شد.

قدم‌های اولیه و مقدمات برگزاری این سمینار از اردیبهشت ماه ۱۳۷۹ آغاز شد و به مدت ۱۰ ماه ادامه یافت. اعضای دبیرخانه سمینار با برگزاری انتخابات میان ورودی‌های مختلف دانشکده انتخاب و تقسیم وظایف در قالب ۵ کمیته علمی، روابط عمومی، اجرا، پشتیبانی و مالی انجام گرفت.

طی این مسیر طولانی دبیرخانه سمینار از همراهی و مساعدت ارگانهای اجرایی دانشگاه بهره جست تا جایی که برگزاری این سمینار

بدون یاری مسئولان محترم دانشکده و دانشگاه میسر نبود.

نابسامانی‌هایی که در امور تاسیس داروخانه و قوانین مرتبط با آن و آینده شغلی داروسازان وجود دارد، دانشجویان را بر آن داشت که در کنار پنج کمیته مذکور، بخشی به نام کمیته صنفی را فعال کنند. هدف این کمیته بررسی معضلات و مشکلات دانشجویان داروسازی، فارغ‌التحصیلان و داروسازان بود که بعد از گذشت چند ماه از برگزاری سمینار فعالیت این عزیزان در کمیته صنفی همچنان ادامه دارد.

از آذرماه ۱۳۷۹ یعنی زمانی که فرم فراخوان سمینار به دانشکده‌ها ارسال شد، ۸۳۴ فرم ثبت نام به دبیرخانه سمینار رسید که در این میان ۵۵۰ نفر زن (۶۵/۹٪) و ۲۸۴ نفر مرد (۳۴/۱٪) بودند.

به طور کلی ۴۶۹ عنوان مقاله از ۱۰ دانشکده داروسازی ارسال شد که از میان آن‌ها دانشکده داروسازی تبریز با ۷۹ عنوان مقاله، اصفهان با ۷۵ عنوان و آزاد اسلامی با ۶۸ عنوان حدود نیمی از مقالات رسیده را به خود اختصاص داده‌اند. طریف و سیعی از مقالات در زمینه فارماسیوتیکس و فارماکولوژی و بقیه در زمینه‌های دیگر داروسازی، علوم پایه و صنفی بودند. در این مرحله نقش مهم کمیته علمی سمینار با بررسی مقالات آغاز شد. تلاش شبانه روزی این عزیزان، رعایت عدالت و بی طرفی در امر ارسال مقالات برای داوری به دانشکده‌های داروسازی سراسر کشور، دقت عمل در یافتن مقالاتی که سال‌های گذشته نیز به سمینارهای داروسازی ارسال شده بود و تهیه و تنظیم کتاب خلاصه مقالات، جلوه‌ای از اراده و توان دانشجویان را به نمایش گذاشت.

هیأت علمی سمینار متشکل از تعداد قابل توجهی از اساتید و دستیاران و اعضای هیأت علمی دانشکده‌های مختلف بود. مقالات به طور کلی در سه قالب سخنرانی، پوستر و غرفه ارایه شد و در پایان مقالات برتر در هر زمینه و در سه بخش تحقیق و پژوهش، گردآوری و ترجمه و پایان نامه معرفی شدند.

ذکر این نکته ضروری است که هدف از تشکیل چنین گردهمایی‌هایی تنها ارایه مقالات علمی نمی‌باشد، بلکه پرداختن به مشکلات صنفی آموزشی و مسایل جامعه‌نگر و رویکردهای شغلی - شخصیتی در چنین همایش‌هایی، بخش قابل تحرک و تخصصی را در بر می‌گیرد. با هم قطعنامه سمینار را مرور می‌کنیم:

قطعنامه

به پایان همایشی دیگر از دانشجویان داروسازی کشور رسیدیم و هفتمین برگ این دفتر زرین نیز این بار در اصفهان ورق خورد و این در حالی است که مشکلات عدیده‌ای خواسته یا ناخواسته گریبان‌گیر قشر داروساز جامعه، چه دانشجوی و چه شاغل می‌باشد و ما دانشجویان داروسازی را به حکم وظیفه انسانی و عقلانی خود بر آن می‌دارد تا نسبت به مسایل دردناک جامعه در حوزه مربوط به تخصص خود بی اهمیت نبوده و در قبال آن از همین روزهای دانشجویی به فکر چاره و اصلاح باشیم.

کمیته صنفی هفتمین سمینار سراسری دانشجویان داروسازی کشور متشکل از رابطین صنفی دانشکده‌های داروسازی کشور، از سال گذشته با عزمی راسخ تشکیل و پیگیر مسایل صنفی مربوطه بود که اول در سطوح استانی و به تدریج دامنه فعالیت آن در کل کشور گسترش یافت. این بار بر خلاف دوره‌های قبل، از همان شروع کار افاق‌هایی را که در ورای سمینار بود رصد می‌کرد و لذا اتمام سمینار مهر پایان فعالیت‌های این کمیته نخواهد بود.

هم‌زمان با برگزاری این همایش سه روزه جلسات متعدد و طولانی با حضور رابطین صنفی دانشکده‌های داروسازی سراسر کشور تشکیل و حاصل تلاش این کمیته که با هماهنگی نسبی دانشکده‌ها و به طور علمی و کارشناسانه انجام شده بود، مورد بررسی قرار گرفت و حاصل آن‌ها در بندهای قطعنامه پایانی سمینار که ذیلاً ارایه می‌شود، به اطلاع کلیه اساتید و دانشجویان ارجمند و نیز مسئولین زیربسط در

سطوح مختلف امور دارو درمانی کشور می‌رسد.

بند اول: با توجه به فراگیر بودن نقش و اهمیت دارو و غذا هم از نظر کیفی و هم کمی، وجود تشکیلات قوی و منسجم در امر سیاست‌گذاری، برنامه ریزی و نظارت بر این مهم اجتناب‌ناپذیر می‌باشد، لذا از مسئولین محترم کشوری اعم از قوه مجریه و مقننه تقاضا دارد با در نظر گرفتن اهمیت موضوع، زمینه لازم را جهت تشکیل سازمان دارو و غذا در قالبی فراتر از وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی فراهم نموده و به انتظارات چندین ساله متخصصان امر در این خصوص جامه عمل بپوشانند.

بند دوم: بها دادن به تحقیق و پژوهش که مبدأ اصلی آن دانشگاه است، تنها راهکار تحقق آرمان‌های مقدس انقلاب اسلامی هم چون استقلال، خودکفایی و قطع وابستگی از بیگانگان و در نهایت عزت ایران اسلامی است. لیکن بخش تحقیق و پژوهش در کشور ما بسیار مهجور مانده است. از آنجا که بودجه تحقیقات و پژوهش در کشور ما بسیار ناچیز است، امید همه دانشگاهیان بر سیاست‌گذاری و زمینه سازی مناسب در این زمینه و اختصاص بودجه‌های متناسب با این امر در ردیف بودجه‌های سراسری کشور می‌باشد.

بند سوم: دانشجوی داروسازی به عنوان پتانسیل بالقوه و نیروی آماده به کار در کشور می‌بایست در جایگاه واقعی خود قرار گیرد تا ضمن دستیابی و استفاده از حقوق حقه خود، راهنمای سیاست‌گذاران امور دارو درمانی کشور در حد توان باشد. لذا پیشنهاد تشکیل

شاخه دانشجویی در مجامع علمی و سیاست‌گذاری امور دارویی کشور چون انجمن داروسازان، کمیسیون‌های تخصصی داروسازی و حتی در مجامع بین‌المللی، مشروط به در نظر گرفتن تسهیلات و جایگاه قانونی برای حضور دانشجویان در این مجامع ارایه می‌گردد.

بند چهارم: داروسازان شاغل به عنوان همکار پزشکان در امر درمان متأسفانه در کشور ما از منزلت قانونی و اجتماعی خویش بی‌بهره‌اند که گاهی در اثر اهمال برخی همکاران و یا مسئولین و نیز نقص قوانین موجود می‌باشد. رابطین صنفی بر ارتقای جایگاه معنوی و شأن و حرمت داروسازان تاکید داشته و خواستار حمایت قانونی بیش از پیش از این صنف در موارد تعیین عادلانه حقوق و مزایای نظیر بیمه و بازنشستگی و نظارت بر حسن اجرای این قوانین توسط معاونت‌های دارویی هر منطقه می‌باشند.

بند پنجم: رابطین با در نظر گرفتن مشکلات عمده نظام دارورسانی کشور از جمله اشتغال نیروهای جوان، اقتصاد خرد و کلان دارویی، عدم ارایه خدمات مطلوب دارویی در داروخانه‌ها به دلیل نبود رقابت، عدم پویایی تولید دارو در کشور در نتیجه عدم فعالیت مفید و مؤثر بخش تحقیقات کارخانه‌ها، معضلاتی چون قاچاق دارو و مراکز توزیع غیر قانونی دارو و... مؤثرترین راهکار عملی را انتقال یارانه دارو از کارخانه‌های داروسازی به سازمان‌های بیمه‌ای در چارچوب و ضوابط کاملاً منطقی و صحیح و اجرای عدالت همگانی در امر بیمه اقشار مختلف مردم از طرف و تعدیل و واقعی شدن قیمت داروها از طرف دیگر می‌داند و مصراً خواستار قرار گرفتن این طرح در دستور کار وزارت بهداشت به طور

کارشناسی و با در نظر گرفتن صلاح ملت و رفاه اقشار آسیب‌پذیر جامعه و تامین حداکثر امنیت جانی و روانی مردم در این انتقال می‌باشد.

بند ششم: با توجه به توانایی‌های بسیار داروساز در ارائه خدمات به مراجعین و نیز مزایای این ارتباط و این که در کشور ما اکثر قریب به اتفاق دانشجویان داروسازی پس از فراغت از تحصیل در داروخانه به کار و فعالیت می‌پردازند، ضرورت بازنگری در دروس مربوط به داروسازی به منظور کاربردی‌تر شدن بیشتر آنها احساس می‌گردد.

بند هفتم: با توجه به قوانین سالخورده موجود در حوزه بهداشت و درمان کشور که بنا به دلایل و شرایط خاص موجود در آن سال‌ها تدوین و اجرا شده است، از جمله اعطای مجوز تاسیس داروخانه به افراد غیر داروساز که به دلیل کمبود نیروی متخصص کافی صورت می‌گرفت و امروزه پس از گذشت حدود نیم قرن و با تغییر شرایط آن زمان هنوز به قوت خود باقی است و هر از گاهی برای صنف داروساز مشکلاتی ایجاد می‌کند، رابطین صنفی خواستار بازنگری جدی در این قوانین از سوی مراکز قانون‌گذاری و سیاست‌گذاری کشور به منظور اصلاح و عقلانی کردن قوانین در جهت خدمت رسانی بهینه به مردم و پرهیز از هرگونه حرکت احساسی و محافظه‌کاری می‌باشند.

بند هشتم: با توجه به افزایش پذیرش دانشجویان در سال‌های گذشته به دلیل کمبود نیروی متخصص در کشور، متأسفانه اخیراً شاهد افزایش بی‌رویه فارغ‌التحصیلان برخی رشته‌های دانشگاهی بعضاً در مقاطع بالای تحصیلی هستیم که اعلام منابع رسمی کشوری

مهر تاییدی بر آن است. رابطین صنفی بدین وسیله مراتب نگرانی خود را از گرفتار شدن رشته داروسازی به این سرنوشت ناخوشایند که حاصل آن چیزی جز صرف بیت‌المال مسلمین در جایی غیر از نیاز حقیقی جامعه و تنزل منزلت و جایگاه این صنف نیست، اعلام می‌دارند. نگران‌کننده‌تر از همه این که عامل بی‌انگیزه شدن دانشجویان داروسازی و داروسازان شاغل است، در نتیجه این گروه خواستار بررسی دقیق و کارشناسانه و نیز سریع، در خصوص کاهش میزان پذیرش دانشجویان در رشته داروسازی می‌باشند.

بند نهم: ضمن تشکر از کلیه مسئولین متعهد امر که در راه حل مشکلات نظام دارویی کشور گام برداشته‌اند و به عنوان مثال رفع انحصار از طرح ژنریک و بازبینی و بازرسی آن در شرایط فعلی را تنظیم می‌نمایند، خواستار سرعت بخشیدن به مراحل قانونی این طرح‌ها می‌باشند تا این حرکت کند به توقف متمایل نگردد.

در پایان اعضای کمیته‌های صنفی دانشکده‌های داروسازی کشور و وظیفه خود می‌دانند که به عهد خود با دانشجویان گرامی در پی‌گیری مسایل و معضلات فوق و نیز مسایلی که به آنها اشاره‌ای نشد، ولی وجود دارند و هم‌چنین حل و فصل آن‌ها در حد توان وفادار باشند و جایگاه و پایگاه دانشجویی را برای دانشجو و برای ارتقای شأن داروسازی فردای دانشجو بدانند و از این منظر به حمایت دانشجویان آگاه و بیدار نیاز دارند.

یادمان نرود

تلاش دانشجوی امروز

آسایش داروساز فردا